

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118366864
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štiffová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6118366864.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivany Štiffovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a JUDr. Romana Bolebrucha, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: A. P., E.. XX.X.XXXX, A. XXXXX/X, I., o zaplatenie 3.912,44 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 10Csp/2/2019-152 zo dňa 14.9.2021 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol; žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou v upomínacom konaní súdu v Banskej Bystrici dňa 2.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 3.912,44 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 7.9.2018 až do zaplatenia titulom nesplatenia úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu Tatra bankou, a. s., na základe zmluvy zo dňa 16.10.2014, pričom žalovaný nehradil v stanovených termínoch dohodnuté splátky.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie ozrejmil, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Nemal pochybnosť v tom a v konaní to ani nebolo sporné, že právny vzťah, z ktorého žalobca odvíja svoj nárok, vzniknutý medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským, preto sa naň vzťahujú ustanovenia platné pre spotrebiteľské právo. Aj v prípade premlčania, čo je hmotnoprávna námietka vznesená zo strany žalovaného ako spotrebiteľa, sa súd prvej inštancie musel v prvom rade zaoberať jej dôvodnosťou a to skôr, než by sa zaoberal meritom veci.

3. V súdnej veci išlo o platenie pôžičky v splátkach, kde vo všeobecnosti platí, že každá splátka sa premlčuje samostatne. Žalovaný hradil jednotlivé mesačné splátky vždy k 15-temu dňu v mesiaci. Posledná ním uhradená splátka bola dňa 15.8.2015. Odvtedy žiadnu splátku neuhradil, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu a to ku dňu 4.2.2016. Súdu prvej inštancie nebola známa konkrétna splátka, pre ktorú nastala mimoriadna splatnosť úveru. Veriteľ túto skutočnosť nikde neuviedol a neuviedol ju ani v liste adresovanom žalovanému dňa 4.2.2016, s ktorým dátumom ale spája zročnosť celého úveru a žiada splatiť celý jeho zostatok.

4. V prípade spotrebiteľských zmlúv, pre ktoré je charakteristické plnenie dlhu v splátkach platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od zročnosti tejto splátky plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

5. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil dňa 4.2.2016, čo vyplýva z jeho listu z toho istého dňa, ako aj z platobnej histórie. Keďže nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, a z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, ktorej splatnosť nastala najneskôr dňa 15.10.2015. Až uplynutím viac ako troch mesiacov od zročnosti tejto splátky (15.11., 15.12. a 15.1.) mohlo prísť k zosplatneniu dlhu, ku ktorému aj došlo a to dňa 4.2.2016. Dňom 15.10.2015 teda začala plynúť trojročná premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu a táto uplynula 15.10.2018. Žalobca podal žalobu na súd až 2.11.2018, kedy bol jeho nárok už premlčaný (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/115/2019, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/7/2020).

6. Pokiaľ žalobca v konaní opakovane tvrdil, že splátka, pre ktorú dlh zosplatnil bola splátka splatná až dňa 15.1.2016, čo ale ničím nepreukázal, potom toto tvrdenie neobstojí pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože s touto splátkou nebol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace. S poukazom na účinne vznesenú námietku premlčania súd žalobu žalobcu v celom rozsahu v zmysle § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. Žalovaný mal v konaní úspech, mal preto nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd prvej inštancie mu tento nárok nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

7. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť alebo zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil premlčanie nároku. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého v prípade, ak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, potom v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúca odo dňa zročnosti tej splátky úveru, ktorá v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predchádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru po dobu 3 mesiacov (v posudzovanom prípade je to podľa názoru súdu splátka splatná dňa 15.10.2015). Poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu.

8. V súvislosti s namietaným premlčaním nároku zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 4.2.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bol veriteľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti všetkých splátok jednorazovo (ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), nakoľko dlžník bol v omeškaní minimálne so zaplatením splátok úveru splatných dňa 15.10.2015, 15.11.2015, 15.12.2015 a 15.1.2016. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť

zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t. j. v danom prípade splátky splatnej dňa 15.1.2016. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka splatná dňa 15.11.2015 by sa tak premlčala až dňa 15.11.2018, splátka splatná dňa 15.12.2015 by sa tak premlčala až dňa 15.12.2018 a splátka splatná dňa 15.1.2016 by sa tak premlčala až dňa 15.1.2019 etc.). Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t. j. splátky splatnej dňa 15.1.2016).

9. Z uvedeného dôvodu považuje za nesprávny výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka tak, ako ho uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie, a v zmysle ktorého za „nesplnenú splátku“ je potrebné považovať splátku, ktorá prechádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (t. j. v posudzovanom prípade už splátky splatnej dňa 15.10.2015), nakoľko takýto výklad je v priamom rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad uvedeného ustanovenia by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by nemuseli byť premlčané (v prejednávacom prípade napr. splátky splatné dňa 15.11.2015, 15.12.2015 a 15.1.2016), avšak zostatok dlhu (splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) by už v ten istý moment bol premlčaný, nakoľko by plynutie premlčacej doby splátok splatných od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bolo posunuté o viac ako 3 mesiace pozadu, t. j. splátka úveru splatná napr. 2 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by sa premlčala neskôr ako splátky úveru splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, čo považuje žalobca za absurdné. K uvedenému ďalej poukázal na to, že uplatnený výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka zo strany súdu predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o 3 a viac mesiacov a zároveň je v priamom rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 15.10.2015 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky dňa 15.11.2015.

10. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky splatné dňa 15.11.2015, 15.12.2015 a 15.1.2016 boli v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynie v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tej-ktorej splátky, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 2.11.2018 (nakoľko napr. splátka splatná dňa 15.11.2015 by sa premlčala až dňa 15.11.2018). V zmysle uvedeného mal za to, že oprávnenie právneho predchodcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.10.2015 zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Rovnaký názor v tejto otázke nepriamo vyplýva aj z odôvodnenia judikátu R 4/2021. Aj napriek tomu, že Najvyšší súd SR v predmetnom judikáte riešil v zásade inú právnu otázku, niet spornosti o tom, že rovnako išlo o spotrebiteľský charakter sporu a právne závery Najvyššieho súdu SR sa celkom jednoznačne zhodujú s právnym názorom žalobcu. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 4.2.2016, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.1.2016 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 4.2.2016 tak začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky (splatnej dňa 15.1.2016), pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a teda v posudzovanom prípade od 16.1.2016 a uplynula by najskôr dňa 16.1.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 2.11.2018 mal za to, že svoj nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. V zmysle uvedeného teda pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 4.2.2016, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.1.2016, ktorá predstavuje „nesplnenú“ splátku v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, a od ktorej splatnosti plynie premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúca. Vzhľadom na vyššie uvedené nejestvuje taký výklad predmetných ustanovení, v ktorom by bol jeho nárok ako celok premlčaný, a teda ani nemohlo dôjsť k premlčaniu pohľadávky, nakoľko žaloba bola

na súde podaná včas. Na podporu svojho právneho názoru poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov.

11. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie neodôvodnil riadne a dostatočne svoje rozhodnutie, a teda konal v rozpore s § 220 ods. 2 C. s. p., čím mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Aj vzhľadom na uvedené mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z jeho odôvodnenia napĺňa znaky zmätočnosti, nepresvedčivosti a najmä nepreskúmateľnosti.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2022 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C. s. p.).

13. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.)

14. Na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán).

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. V § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného; podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka) teda tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie takto zosplateného dlhu vrátane splátok splatných do okamihu splatnosti celého dlhu, nie je viazané na subjektívny okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na objektívnu skutočnosť a to okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo veriteľ využíva.

19. Ak veriteľ právo na zosplatenie pohľadávky nevyužije, jednotlivé splátky sa ďalej premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak ale účinne uplatní zosplatenie

pohľadávky, potom aj pre splátky splatné do okamihu zosplatenia dlhu, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu práva na predčasné zosplatenie došlo.

20. Zo znenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a to - v prípade, že sa nejedná o spotrebiteľský úver - bez akejkoľvek predchádzajúcej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy, či upozornenia na možnosť predčasného zosplatenia úveru za podmienky, že to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Tejto konštrukcii potom logicky zodpovedá, že toto právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. splátky, pre ktorej nezaplatenie žiada zaplatenie celého dlhu.

21. V prípade, že ide o spotrebiteľský úver, postup pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a spotrebiteľ sa dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, t. j. splátky, pre nezaplatenie ktorej môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pričom súčasne musí upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva (na možnosť zosplatenia; možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky) v lehote nie kratšej ako 15 dní. Inak povedané samotnému zosplateniu úveru musí predchádzať výzva na zaplatenie omeškanej splátky úveru spolu s upozornením, že v prípade, ak dlžná splátka so zaplatením ktorej je dlžník v omeškaní najmenej 3 mesiace nebude zaplatená v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, môže dodávateľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z toho potom vyplýva, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý umožňuje dodávateľovi predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nezaplatenie ktorej dodávateľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky, je vylúčená aplikácia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka, t. j. že toto právo (právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. do splatnosti splátky, ktorej splatnosť nasleduje po splatnosti tej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania, a pre ktorej nezaplatenie ktorej veriteľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky.

22. Ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka potom hovorí o tom, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ môže žiadať zaplatenie celého dlhu. V prípade, ak ide o spotrebiteľský úver (ako vyplýva z vyššie uvedeného) to však nie je splátka, ktorej splatnosť predchádza právnomu úkonu zosplatenia dlhu, ako sa nesprávne domnieva žalobca, ale splátka, so zaplatením ktorej musí byť dlžník podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v omeškaní najmenej 3 mesiace a pre nezaplatenie ktorej bol upozornený dodávateľom v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celého dlhu.

23. Záver súdu prvej inštancie o premlčaní práva žalobcu tak spočíva na správnej aplikácii § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý osobitne rieši začatie plynutia premlčacej doby v prípade, ak veriteľ využije svoje právo na zosplatenie pohľadávky podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

24. V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadom údajne nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku odkazuje odvolací súd na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04), ktorý opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka/strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, čomu zodpovedá odôvodnenie napadnutého rozsudku, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 165/2011).

25. A keďže žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; ďalšie odvolacie námietky žalobcu preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).